

Dosarul Nr. 5r-17/25
4-25051157-46-5r-14042025

H O T Ă R Ă R E

11 iunie 2025

mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența:

Președintelui de ședință: Cristina Botnaru

Grefierului: Alina Bordian

Cu participarea:

Agentului constatator

a examinat în ședința de judecată publică cauza contravențională în baza contestației lui Cojocscurt Liudmila împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 09.04.2025.

Cauza parvenită spre examinare la 14.04.2025 și examinată în termen rezonabil de până la 11.06.2025, ținând cont de comportamentul participanților la proces.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanțele constatate în judecarea cauzei:

La data de 09.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Sicorschi Alexandru în privința lui Cojocscurt Liudmila a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.seria MAI06 335084, în baza art.47¹ Cod Contravențional pentru faptul că, în perioada anului 2024, Cojocscurt Liudmila avînd calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins (acceptat sau primit) personal de la reprezentanții Blocului „Victoria- Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendum republican constituțional din toamna anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din 09.04.2025 Cojocscurt Liudmila a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale echivalentul 37 500,00 lei.

Nefiind de acord cu conținutul procesului-verbal și decizia de sancționare emisă în baza art. 47¹ Cod contravențional Cojocscurt Liudmila la data de 09.04.2025, sub nr. 2198 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca.

În motivarea contestației sale a indicat că, la 09.04.2025, de către agentul constator a Inspectoratului de poliție Soroca împotriva sa a fost întocmit proces-verbal precum că a săvârșit contravenție prevăzută de art.47 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 750 unități convenționale. Motivul întocmirii procesului-verbal, precum că în anul 2024 a primit pe card bancar bani din Federația Rusă. Cu procesul-verbal și decizia nominalizată nu este de acord deoarece în anul 2023-2024, nu a primit careva sume bănești decît pensia, iar dovezi precum că a primit bani nu i s-a prezentat

astfel în temeiul art. 441 alin.(1) lit.a), 451³ Cod contravențional solicită admiterea contestației și a dispune anularea deciziei agentului constatatator și încetarea procesului - verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025.

Petiționara Cojocscurt Liudmila în ședința de judecată nu s-a prezentat deși a fost citată în mod legal, fapt confirmat prin screen shot din mesaje al telefonului (f.d.46), astfel, ținând cont de prevederile art. 455 Cod contravențional, inclusiv de termenul restrîns de examinare a cauzelor contravenționale, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Agentul constatatator Sicorschi Alexandru în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației, susținând cele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție și deciziei adoptate ca fiind legale și întemeiate.

Alte persoane în prezentul proces nu au fost audiate.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia instanței.

Studiind materialele cauzei contravenționale precum și argumentele înserate în pledoria avocatului, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul ei, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹ alin.(8).

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție se depune la autoritatea din care face parte agentul constatatator. În cel mult 3 zile de la data depunerii contestației, agentul constatatator expediază în instanță contestația și dosarul cauzei contravenționale.

Potrivit dispoziției art.374 alin.(3) Cod contravențional și practicii CEDO, cauza contravențională se soluționează potrivit regulilor generale de drept contravențional.

Respectiv la constatarea și examinarea cauzei, părțile (agentul constatatator, petiționarul) urmează să prezinte probele întru confirmarea poziției sale.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1¹).

Conform materialelor cauzei s-a constatat că, la data de 09.04.2025 de către agentul constatatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Sicorschi Alexandru, în privința lui Cojocscurt Liudmila a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47¹ Cod Contravențional pentru faptul că, în perioada anului 2024, Cojocscurt Liudmila avînd calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins (acceptat sau primit)

personal de la reprezentanții Blocului „Victoria- Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendum republican constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constator din 09.04.2025 Cojocscurt Liudmila a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ Cod Contravențional și sancționată cu amendă de 750 unități convenționale echivalentul 37 500,00 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare Cojocscurt Liudmila, la data de 09.04.2025 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 09.04.2025.

În ședința de judecată s-a constatat, că la data de 09.04.2025, Cojocscurt Liudmila a depus la IP Soroca contestație, în ordinea 448 Cod contravențional, împotriva procesului contravențional și deciziei agentului constator din 09.04.2025 care a fost înregistrat sub nr. intrare 2198, materialele fiind remise în instanță la 17.04.2025, prin urmare, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

Examinând cauza, instanța a reținut prevederile art. 10 Cod contravențional, de unde rezultă că, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, desi trebuia și putea să le prevadă.

În baza art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art.47, 47¹, art.48¹ alin.(7), art.49, 50, 52, 52¹, 54, 68¹–71, 73, 76¹, art.77 alin.(8), art.77², 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80¹, 85–87, 89–91, art.91¹ alin.(13)–(18) și (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) și (2), art.176, 180¹, art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207¹, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263¹, 267, art. 273 pct.17) și 18), art.277 alin.(1), (4) și (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287³, 289¹, 321, 325, 326

alin. (2)–(6), art.327⁴, 331, 332, 332¹, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350², 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2¹), (5), (6) și (10), art. 365, 365³ și 365⁵ se constată și se examinează de către poliție.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului Cojocscurt Liudmila fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional și fiind notificată privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecții sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanța statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În concluzie, instanța atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constator în prezența petiționarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravențional sau rectificări care nu crează incertitudini și în privința cărora nu există obiecții, nu poate afecta esențial fondul cauzei în această situație, or petiționarului nu i-a fost adusă o atingere directă și gravă drepturilor sale și garanțiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravențional, inclusiv la

administrarea probelor, să înainteze obiecții, cereri, demersuri, să ia cunoștință de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanța apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante și insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Conform prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În cursul judecării cauzei, instanța de judecată a creat posibilitatea reală de acces liber al oricărei din părți la un proces echitabil, a oferit părților condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei. În fața instanței de judecată părțile au avut posibilitatea să beneficieze de drepturi egale în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Instanța de judecată denotă că, lui Cojocscurt Liudmila i s-a încredințat comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional cu indicii de calificare: *”coruperea electorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, care au fost administrate în cadrul legal al procedurii contravenționale, cu fixarea și documentarea situației de fapt descrise și anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025 întocmit în privința lui Cojocscurt Liudmila în baza art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional (f.d.3);
- raport din 08.04.2025 eliberat de șef adjunct secție, șef al Serviciului interacțiune comunitară al Secției Securitate publică comisar principal Iurie Vasilachi (f.d.4);
- scrisoarea nr. 34/17/1-3599 din 07.04.2025 (f.d.5-6);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 09.04.2025 (f.d.7-8);
- raportul de analiză informațional-criminală întocmit de către Inspectoratul General al Poliției Inspectoratul Național de Investigații Direcția Investigații Analitice din 07.02.2025 (f.d.9-16);
- raport privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025 (f.d.31);
- copia autenticată a încheierii Judecătoriei Chișinău nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, s-a autorizat transferul datelor obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații din proces penal în proces contravențional și a mandatului judecătoresc emis în baza încheierii respective (f.d.47-49);
- încheiere nr.13-7921/2024 din 22.10.2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație (f.d.50-51) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc (f.d.52);
- ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024 (f.d.53-54);
- ordonanța din 22.10.2024 privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații-colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A.”Moldtelecom” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsvezibank pentru perioada de timp 01.01.2024 până la momentul executării (f.d.55-56);
- proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06.11.2024 (f.d.57);
- încheiere nr.13-2239/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație (f.d.58) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc (f.d.59);
- ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024 (f.d.60-61);
- ordonanța din 19.11.2024 privind autorizarea măsurii speciale de investigații (f.d.62-63);
- proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din 09.12.2024 (f.d.64);

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, or, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47¹ alin. (1) Cod Contravențional, la caz contravenția consumându-se în momentul instalării aplicației, acceptării mesajelor, fără a avea importanță faptul ridicării din cont a acestor bani.

Instanța de judecată va supune criticii afirmațiile petiționarei referitor la faptul că, nu a pretins și acceptat careva sume de bani or, ultima nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale sau combaterea veridicității celor prezente, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri, respectiv, negarea faptului că nu a acordat datele personale pentru a fi folosite în scopul unui transfer bancar, nu a fost confirmat prin depunerea unei plângeri pe faptul folosirii ilegale de anumite persoane a datelor cu caracter personal astfel, în opinia instanței, nu se întrevăd temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatatator, legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a circumstanțelor avute loc, precum și a hotărârii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

Pe de altă parte, petiționara Cojocscurt Liudmila urma să prezinte instanței probe pertinente și concludente care să răstoarne poziția expusă de agentul constatatator, dar instanța de judecată atestă că aceasta nu a prezentat careva probe iar în contestația sa nu a specificat care este motivul și ce ar trebui de fapt să verifice instanța, în situația în care ultima a fost prezentă în momentul întocmirii procesului-verbal și luării deciziei de sancționare, nu a înaintat careva obiecții, ci dimpotrivă, a semnat la toate rubricile fără a indica careva obiecții.

Mai mult, petiționara a avut posibilitatea de a da explicații, să fie audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de ași angaja un avocat. În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47¹ Cod contravențional constituie - fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.

Latura subiectivă a încălcării specificate la art.47¹ Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă.

Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47¹ Cod contravențional.

La fel, în combaterea poziției petiționarei instanța relevă faptul, că la speță s-a stabilit incontestabil faptul că aplicația "PSB" era utilizată de BP "Victoria" iar sursele transferate erau cu scopul de a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fel, iar nefolosirea acestor banii, precum și neexercitarea dreptului la vot nu influențează la calificarea

acțiunilor contravenientei, la fel ca și negarea totală a acesteia în ceea ce privește deținerea unui card bancar, or, faptul dat nici nu i s-a încredințat.

Prin urmare instanța constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptei contravenționale or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatat careva dubii și incorectitudini în concordanță cu norma art.443 Cod contravențional nu au fost constatate, de asemenea forța probantă a procesului-verbal în cauză nu a fost răsturnată, nefiind demonstrată o altă situație de fapt decât cea reținută de către agentul constatat la întocmirea actului contestat.

La fel instanța remarcă că coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu a putut fi efectuată fără a accesa telefonul personal al contravenientului iar aplicația și mesajele reflectă transmiterea sumelor bănești efectuate în perioada anului 2024.

În acest sens instanța de judecată atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Astfel, prin acceptarea instalării pe telefonul personal a aplicației mobile care aparține unei bănci comerciale de pe teritoriul Federației Ruse și are ca destinație efectuarea transferurilor bănești, în schimbul exercitării sau neexercitării dreptului electoral pentru a vota contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20 octombrie 2024, s-a stabilit fără dubiu întrunirea laturii obiective a contravenției imputate în pricină. Or, norma imputată sancționează și acceptarea, nu doar primirea, iar faptul acceptării stabilit în speță, denotă acordul contestatorului de a primi bani pentru a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fel.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 471 din Codul contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 471 alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată remarcă raționamentele Curții Constituționale expuse în hotărârea sa nr.25 din 28 noiembrie 2024, par.102, prin care Curtea a statuat că, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot

liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați.

Prin urmare, argumentul contestatorului precum că în pricină nu s-a demonstrat că ar fi primit bani, nu s-a demonstrat conținutul mesajului primit, nu s-a demonstrat scopul mijloacelor financiare și legătura cu electorala, instanța de judecată consideră necesar a le respinge, pe motiv că, în pricină, contestatorul se învinuiește că ar fi acceptat să primească mijloace bănești care nu i se cuvin pentru a-și exercita într-un anumit fel dreptul electoral, iar potrivit concluziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, se reține că faptul votării sau al nevotării nu mai comportă importanță, așa cum contravenția imputată este o contravenție formală, care în pricină se consumă în momentul acceptării, iar survenirea urmărilor prejudiciabile sub forma votului nu este un semn obligatoriu.

Or, în cadrul judecării cauzei, contestatorul a avut dreptul să prezinte probe care să combată cele stabilite de către organul de Poliție.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurând-se de forță probantă pînă la proba contrară.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6§ 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În același context instanța de judecată menționează că, statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice. Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, „suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție”.

Art. 38 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, stipulează că „voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat”.

Principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; - vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat – nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Subsidiar instanța de judecată reține că, în orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor electivă. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluții diferite asupra principalelor probleme din societate și fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenții sunt tentați de a încălca legislația în vigoare, pentru a se menține la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

La fel votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmărește să descurajeze actele de corupție electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancțiuni.

Instanța va aprecia critic poziția petiționarului, care pledează nevinovat, deoarece aceste afirmații se combat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată și în opinia instanței este o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 6 CEDO.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea lui Cojocscurt Liudmila vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de

art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, agentul constatatator a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Cojocscurt Liudmila în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța de judecată a mai reținut și faptul că, potrivit art.34 alin.(3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul aducerii la cunoștință a hotărârii cu privire la aplicarea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cazul de față însă nu poate fi raportat la aceste prevederi, fiindcă amenda a fost stabilită la data de 09.04.2025 și adusă la cunoștința acesteia imediat, doar din această

dată Cojocscurt Liudmila a avut facilitatea acordată de legislator pentru a achita amenda cu reducere timp de 3 zile.

Conform art.312 alin.(1) Cod de executare, trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea.

Prin prezenta hotărâre, instanța nu a aplicat sancțiuni contravenționale doar a verificat legalitatea acestora, de aceea după devenirea definitivă a ei, procesul-verbal cu privire la contravenție cu decizia agentului constatatator din 09.04.2025, va fi remis agentului constatatator pentru a fi pus în executare.

Conform art.393 lit.a), art.394 alin.(2) din Codul contravențional, instanța de judecată are competența de a soluționa cauzele contravenționale.

Cauza contravențională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunță asupra fondului cauzei prin hotărâre.

În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit.a), 394 alin.(2), 452-463,465-468 Codului contravențional, instanța de judecată

A H O T Ă R Ă T :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația lui Cojocscurt Liudmila împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatatator din 09.04.2025.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca din 09.04.2025, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, de remis agentului constatatator pentru a fi pusă în executare.

Hotărârea cu drept de a fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Cristina Botnaru